

този ареал проявява сходства с Маришкия АВКРН. През 1992 г. в ареала са съсредоточени 9,8 % от ромите в страната. Броят им нараства с 37,1% през периода 1992-2011 г. При следващото преброяване (2001 г.) това увеличение е с най-високи темпове на прираст – 6,4 % средногодишно, в сравнение с останалите ареали. До 2011 г. темпът на прираст на ромското население в Загбалканския ареал е отрицателен (-1,3 % средногодишно) независимо от разширяването на териториалния обхват на ареала. През 2011 г. в него са концентрирани 12,9 % от ромите в страната, с което се нарежда на първо място сред останалите ареали. Отличителното в структурата на селищата по етнически признак е ниският относителен дял на селищата с висок относителен дял на ромите (през 1992 г. селищата в ареала с над 30 % ромско население съставляват 11,7 % и ромите в тях са 20,2 %). До края на разглеждания период (2011 г.) с най-голямо нарастване се отличават броят и относителният дял на селищата с роми над 30 % – с близо 15 пункта. Броят на ромите, концентрирани в тях, достига близо половината от ромите в ареала (45 % през 2011 г.), като отличителното е, че най-голямо е увеличението им в селищата с преобладаващо ромско население (с над 50 %).

През 1992 г. **Северозападният ареал с висока концентрация на ромско население** е най-малък по териториален обхват и обхваща 1,5% от територията на страната. Заема части от Западна Дунавска равнина – пространството между Лом, Монтана и Бяла Слатина. Той се характеризира с най-голямо площно нарастване – със 176,7 % до 2011 г., и достига 4,1 % от площта на България. До края на разглеждания период към неговия обхват се включват територии от Западна Стара планина и Предбалкана (части от общините Белозрадчик, Чупрене, Вършец, Мездра), както и територии по главната транспортна ос София–Плевен (части от общините Правец, Ябланица, Луковит, Долни Дъбник, Плевен). През 1992 г. в ареала са концентрирани 4,6 % от ромите в страната, като техният брой нараства със 100 % и през 2011 г. достига 8,9 %. Заедно със Североизточния АВКРН се отличава с най-висок относителен дял на ромите. Това, което е характерно за този ареал, е, че през 1992 г. в него не са регистрирани селища с над 40 % роми. През 2011 г. селищата от тези групи значително нарастват, дължащо се на високите отрицателни темпове на намаляване на българите, което намалява демографската им маса в селищата на ареала. През 2011 г. групите от селищата с висок относителен дял на ромите (с над 30 %) формират вече близо 1/5 от селищата и 1/4 от ромското население в ареала. Друго отличително за ареала е ниският дял на селищата с под 10 % роми (под 10 % от ромите и под 30 % от селищата с наличие на ромско население). От всичко това личи, че основната част от ромите (над 60 %) и над 50 % от селищата с наличие на ромско население са концентрирани в групата селища с относителен дял на ромското население от 10-20 % и от 20-30 %.

Бургаският ареал с висока концентрация на ромско население е „най-младият“ по време на формиране, най-малък по брой на ромите и по